

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 5. april 2006
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2004-1660-29
Sagsbeh.: MLA
Fil-navn: svarspm27

Besvarelse af spørgsmål nr. 27 (L 151), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 28. marts 2006

Spørgsmål 27:

"Ministerens bedes kommentere henvendelsen af 20. marts 2006 fra Landsforeningen for Ufrivilligt Barnløse, jf. L 151 – bilag 12."

Svar:

I henvendelsen erklærer foreningen sig enig i forslagene om forlængelse af nedfrysningstidens længde og de lempeligere regler om ægdonation.

Foreningen finder derimod, at begrænsning i det offentlige sygehusvæsen til kun at omfatte behandling indtil der er født ét barn, medfører en forskelsbehandling i offentligt regi, og det anføres, at dette ikke afhjælper infertiliteten.

Hertil skal jeg bemærke, at behandling med kunstig befrugtning ikke afhjælper infertilitet, men alene dens virkning, nemlig at et par er ufrivilligt barnløst. Når der efter behandlingen er født et barn, er der ikke længere tale om barnløshed.

Denne kendsgerning har også afspejlet sig i det offentlige sygehusvæsen, der i praksis i en lang årrække har underlagt behandlingen denne begrænsning.

Det er min opfattelse, at der skal være ensartede regler på dette område, og jeg finder, at begrænsningen i det offentlige sygehus til behandling med henblik på at få ét barn tager højde for ressourcer og prioriteringer i sygehusvæsenet. Dette kriterium sammen med de øvrige kriterier, som anvendes ved behandling i det offentlige sygehusvæsen, repræsenterer efter min opfattelse en god rettesnor for det offentliges indsats på barnløhedsområdet.